

(1368-1822?) 199
10/472
№ 472.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 18. 16

ΕΚΔΟΤΗΣ

Χ 72
Γ. Π. ΜΕΜΟΣ

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΡΕΡΗ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 18.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν προσόμ. ἦχ. β'.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, καὶ τῆς ἀσεθείας ἀντίπαλον, τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν φωστῆρα, τὸν μέγαν Ἱεροσολύμοις μυστολέκτην τε, καὶ θεῖον τοῦ μαρτυρίου ἀγαλλίαμα· τῶν Ὁρθοδόξων τὸν στύλον, τοῦ φωτὸς τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαεινόν, τὸν τὴν κτίσιν καταλαμπρύναντα, θαυμάτων ἀκτῖσι τὸν Μόδεστον.

Ποίοις πνευματικοῖς κάλλεσιν, στεφανώσωμεν Μαρτύρων τὸ κλέος, καὶ Ἱεραρχῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν

Ἱερομαρτύρων τὸ ἀκροθίνιον, καὶ τῆς οἰκουμένης τὸν λαμπτήρα. Τὸν μέγαν θαυματουργὸν τὸν θεῖον Μόδεστον, τοῖς ζώοις τὴν εὐρωστίαν παρεχόμενον· τοῦτον δὲ ὄντος ἀξίως, ἀθανάτου δόξης διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς ἄσμασιν ἐπαινέσωμεν Μόδεστον θεῖον, τῶν Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον ἔρεισμα, καὶ τῶν ἀθλητῶν τὸ σεμνολόγημα, τῶν Χριστιανῶν τὸ μέγα κλέος· τὸν μέγαν, θαυματουργὸν καὶ ἐτοιμώτατον· ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι χαριζόμενον, τὴν ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν, ἐν τῇ αὐτοῦ Μνήμῃ, καὶ παισμάτων ἄφεσιν τοῖς πιστοῖς, παρὰ Χριστοῦ, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καταλείψας τὰ πρόσκαιρα, ἐκ παιδός, ὃ πανίερε, τῷ Χριστῷ προσέδραμες ἐνθεώτατα, καὶ ἀνυψώθης τοῖς θαύμασι, μυρίοις πανόλβιε, καὶ εὐχῇ τὰς τοῦ ναοῦ, θύρας πάσας διήνοιξας, τοῦ Κυρίου σου, ὑπὲρ οὗ καὶ κολάσεις ἀφορήτους καθυπέμεινας γενναίως, σὺ, ὃ πανάγιε Μόδεστε.

Ὑψωθῆναι ταπείνωσιν, ἔχων Πάτερ τὸν Κύριον, ὄντως σὺ ἠυδόκησας, ὃ μακάριε, Ἀρχιερέων θεόπνευστον, Μαρτύρων τε καύχημα, καὶ ἐκ ταύτης ἐν Θεῷ, ἱαμάτων χάρισμα κατεπλούτησας, ἱατρεύειν τοὺς βόας καὶ ἀνθρώπους, ὡς συμπαθὴς καὶ ἐλεήμων, Θεόφρων Μόδεστε ἔνδοξε.

Ροὴ Πάτερ τοῦ αἵματος τοῦ ἁγίου σου ἔπνιξας, εἰδωλα παμβέβηλα καὶ τοὺς ἄφρονας, ταῦτα τιμῶντας

καὶ ἥνεγκας, κολάσεις μυρίας τε, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δόξ. Ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος· τῶν Ἱερομαρτύρων τὸ καύχημα, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, τῆς οἰκουμένης τὸν ἀλαμπῇ φωστῆρα, τῶν ἀλόγων ζώων τὸν ἐτοιμώτατον ἱατρευτὴν, καὶ τῶν ἀνθρώπων πρέσβυν πρὸς Κύριον, τὸν μέγαν Μόδεστον, δεῦτε εὐημεύσωμεν ἐτησίως, ὃ φιλέορτοι. Οὗτος γὰρ τῇ ἐνθέῳ πολιτείᾳ, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ὄργανον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ ἐδέξατο χάριν ἀένναον τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, ἀλόγων τε καὶ ἀνθρώπων, Ἱεράρχης γεγονώς, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ παναληθέστατος· αὐτῷ καὶ ἡμεῖς βοήσωμεν, Ἱερομάρτυς μέγιστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. (Ἦ προσόρτιον).

Ἀναγνώσματος, ζῆτει εἰς Ἱεράρχην.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν.

Τάδε λέγει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη.

Εἰς τὴν Λίθην. Ἦχος α'.

Λαμπρόνου, λαμπρόνου καὶ ἀγάλλου πόλις Ἱερουσαλήμ, τοιοῦτον σχοῦσα ποιμένα· Ὅσιον, ἄκακον καὶ τὸ αἷμα δωρησάμενον τοῖς τυράννοις, ὑπὲρ τοῦ ἀμιάντου ἁμνοῦ· εὐφραίνου καὶ πᾶσα τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία,

ὡς ἔχουσα ἀληθῶς Ἱεράρχην, μάρτυρα στεφηφόρον, καὶ θαυματουργὸν ἄριστον, τὸν μέγαν Μόδεστον, τὸν πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὦ φιλέορτοι, σήμερον παιδρῶς πανηγυρίσωμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱερομάρτυρος Μοδέστου· ὡς γὰρ ἀνέλαβον ἐκεῖνοι τὸν ἐφάμιλλον ταῖς ἀρεταῖς, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῶν ἱαμάτων ποταμοὺς, οἱ πιστῶς προστρέχοντες, τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ τεμένει· καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, παρὰ τοῦ δοξάσαντος τοῦτον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α'.

Ὡς παμφαῆς τοῦ Ἱεροῦ Μοδέστου λάμπει μνήμη, ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τὰ ἱάματα· νέσους ἀποσοδοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα· Ἰκετεύει γὰρ αἰεὶ ὡς ἰατρός, παρυστικῶς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ὅτε τὴν αὐτοῦ ὁ κύριος καὶ παντεπόπτης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πόλιν τὴν Ἀγίαν ἡρέτησε, ἐπὶ νομᾶς ζωηφόρους πορεύεσθαι, θαύμασιν ἐφάνερωσε τοῦτο, Πατὴρ ἡμῶν Μόδεστε· τὰς γὰρ πύλας τοῦ Ναοῦ, εὐχῇ μόνη σὺ διήνοιξας, καὶ τοῖς πᾶσι παρέστησας, ὅτι σὺ ὁ μετὰ Θεοῦ ποιμὴν τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτε δὲ πρὸς αὐτὸν ἠθέλησε λαβεῖν σε Παμμακάριστε διὰ τοῦ Μαρτυρίου ἠυδόκησε, ὡς δόξαν εὑρεῖν σε πλείονα, παρ' αὐτῷ, καὶ τύπον γε-

νέσθαι τῆς καρτερίας. Ὅθεν τῷ σῶ διπλῷ στέφει στεφανώσαντι, Ἱεραρχίας καὶ ἀθλήσεως, ὡς παρρησία παριστάμενος, πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον Πόλιν Σιών, ἀγάλλου ἡ ἔρημος προμνηστευθεῖσα τὴν χαράν. Ἀστὴρ γὰρ προέρχεται ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστὸν, καὶ σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντὶ, καὶ φάτνην ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ὡς Ἱεράρχης Κυρίου τὴν διπλοῖδα φορῶν, φοινίξας αἵμασί σου, εἰσελήλυθας χαίρων, εἰς ἅγια ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, ἐξαιτούμενος ἄφεσιν, ἀμπλακημάτων καὶ λύσιν τῶν πειρασμῶν, τοὺς ἐν πίστει σὲ γεραίροντας.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Τῶν νοσημάτων ἐδείχθης, φυγαδευτὴς ἐν Χριστῷ, καὶ ἰατρός τῶν ζώων τῶν σὲ παρακαλούντων, Μόδεστε παμμακάαρ, ὅθεν καὶ νῦν, τὴν υἱείαν παρέξιεις, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τελοῦσί σου τὴν σεπτὴν, καὶ ἁγίαν μνήμην ἐνδοξε.

Στίχ. Θρυμνωτὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐκτίσι.

Ἐν ταῖς ἀγώνων ἰδρῶσι, τοῦ Μαρτυρίου σοφέ, τὴν ὑψιλὴν καθέδραν, τῶν Ἱεροσολύμων κοσμήσας, εἰσεδέξω παρὰ Θεοῦ, χάριν παύειν νοσήματα, καὶ λόβαν πᾶσαν ἐλαύνειν ἐκ τῶν κτηνῶν, Πάτερ Μόδεστε πανόλβιε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀγγελικὸν βίον ἐν γῇ ἐπιδειξάμενος ἱερομάρτυς Μόδεστε, ψήφῳ Θεοῦ τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἐνεχειρίσθεις, καὶ ἐν καθέδρᾳ Ἀρχιερέων καθίσας, τὸν Κύριον τοῖς ἐνθέοις σου ἔργοις ἐδόξασας· διὸ πᾶτερ κατήντησας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπαύστως τὴν ὑμνωδίαν αὐτῷ ἀναπέμπων· καὶ εἰρήνην καὶ δεινὴν ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνηταῖς σου πρεσβεύων ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. Ἦχος δ'.

Ὅσως τὸν βίον σου διαπεράνας σοφὴ, ποθήρει κεκοσμησας, ἱεροσύνης παιδρῷ, Ἱερόαθλε Μόδεστε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας προθυμώτατα Πάτερ, νῦν ἐν ἀγαλλιᾷσει, τῷ Χριστῷ συνευφραίνει πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Εἰς τὸν ὁρόρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Κάθισμα, ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Θαυμάσιος ποιμὴν, εὐσεβῶς ἀνεδείχθης, Μαρτύρων ὁ στερρότης, Ἱεράρχα Παμμάκαρ· φωτίζεις γὰρ ἅπαντας, τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν· ὅθεν σήμερον, οἱ εὐσεβεῖς καὶ πόθῳ, ἐορτάζοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ἀπάντων, αἰτούμεν λυτρώσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον· ζῆται
Ἀγαλλίου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου
Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογ. Κάθισμα, ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεροσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγησας λαοὺς Ἱεράρχα· τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας, αἶγλη ἱαμάτων δέ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην λίαν μεταβέβηκας πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων αἰοῖδιμε Μόδεστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατατλήττονται τὴν σὴν, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπομονὴν, καὶ θαυμάζουσι Θεοῦ, τὰ μεγαλεῖα γηγενεῖς, καὶ τὴν πολλὴν εἰς σὲ Πάτερ εἰκονομίαν, πῶς τὸ ἀσθενὲς τῆς ταπεινώσεως, σῶμα ἀντισχεῖν, τοσαύτῃ ἰσχυσε πληθὺς τῶν κολάσεων, καὶ ἀσινὲς ἐφυλάττετο· Χριστέ Μαρτύρων, καὶ Ἱερέων, σὺ εἰ δόξα καὶ στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Οἱ Ἀναβιβαστοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον,

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πιστοὶ χρεῖαν συγκροτήσωμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱερομάρτυρος Μοδέστου· ἁσμάτων ἐγκομίαις αὐτὸν καταστέψωμεν· οὗτος γὰρ τῶν τυράννων τὸ θράσος κα-

ταβαλὼν, καὶ τὴν πλάνην τῶν Ἰουδαίων καταισχύνας, ἄσματος μαρτυρικοῖς, τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν κατελάμπρινεν· αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς, ὡς παρῴρησιαν ἔχοντα πρὸς Κύριον, μεσίτην πρὸς αὐτὸν προσάξωμεν, καὶ πρέσβυν προβαλλώμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. κτλ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρμυνηλάτην Φαριζαῖον.

Τὴν κυκλουμένην ἐπταχῶς καὶ ῥέουσάν, ἐβδόμην πρόσκαιρον, διαδραμὼν Πάτερ, τὴν ὀγδόην ἔφθασας, ἡμέραν τὴν τοῦ μέλλοντος. Ὅθεν ὀγδοὺν ἤχον, τοῦτον σοὶ πλέκοντα ῥῦσαι με, τῶν ἐν τῇ ὀγδῷ κολάσεων.

Ὑπεραρθεῖς τῆς ἀπαθείας πτέρυξι, τῶν χαμαιζήλων παθῶν, καὶ τὸ παχὺ σκῆνος καὶ βαρὺ ἐφόλκιον, λεπτίναν μάκαρ Μόδεστε, καὶ κουφίσας ἐδείχθης στασιοδρόμος οὐράνιος, εὐσταλὴς καὶ κοῦφος καὶ εὐζωνος.

Θεοτοκίον.

Ἀκατασχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ θάνατος, ὀρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῶ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήργηται, Θεοτόκε Παρθέने, ζῶν γὰρ ὄντως αἰδίον, σεσωματωμένην γεγέννησαι.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας καταρχάς.

Νευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μακαρίου δυνάστου, δυναστείας παναλκεῖ καὶ τῷ δπλῳ, ὀπλισμένος τοῦ Σταυροῦ, τὴν κεφαλὴν διέκοψας τοῦ δυσμενοῦς δυνάστου, ὡς ἐν ἐκστάσει πανεύφημε.

Ναμάτων θεῖος ποταμὸς, πεπληρωμένος ὠράθης, ζωη-

ρῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ἐκ Σιών ὡς ἐξ Ἐδέμ, ἐξωρημένος Μόδεστε, καὶ νοερῶς κατάρδων, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς αὐλακας.

Γινώσκιν τῶν ὄντων ἐσχηκῶς, τοῦτο γὰρ ὅρος σοφίας, φιλοσόφως κατορχήσω τῶν τῆδε, τὸ πολίτευμα τὸ σὸν, ἐν οὐρανοῖς κτησάμενος, διὸ ἐπουρανίου, ἔτυχες μακαριότητος.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθέने, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγιωσύνη πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, πειμὴν ἀνηγόρευσε, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι μαρτυρίου, σὲ αὐτὸν δὲ φοινίξας, ἄνω πρὸς τὰς ἀύλους, μετετέθης χωρείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἰκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὡδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Μόνον Χριστοῦ, τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ἐξ ἰσχύος ὅλης ἐπεπέθησας, ὅλον ὑπάρχοντα γλυκασμὸν, ὅλον θυμηδαῖαν, ὅλον ἀκόρεστον ἔφεςιν, ἀμήχανόν τε κάλλος· καὶ αὐτῷ τὴν ψυχὴν σου, διαπύρῳ ἀθλήσει συνέδησας.

Νῦν εἰσελθὼν, εἰς τὰ πρωτότυπα ἅγια, τῶν ἁγίων, ὅπου πρῶτην πρόδρομος Χριστὸς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ κληρονομήσας, τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀπόρρητα, εἰς αὐτὸν ἐπιθυ-

μοῦσι καὶ Ἀγγέλων αἱ τάξεις, παρακῦψαι Χριστοῦ, εὐμενίζου ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην Θεοῦ, σὲ καὶ μητέρα γινώσκουμεν, Θεοτόκε, σὲ γὰρ ὡς μυρίπικρον, ῥόδον εὐρὺν, λόγος τοῦ Θεοῦ, θάλλων ἐν κοιλίᾳ τῇ ταπεινῇ ἀνθρωπότητι, ἡράσθη σου τοῦ κάλλους, καὶ ἐκ σοῦ σαρκοφόρος, προελθὼν τοὺς πιστοὺς εὐωδιάσας.

Ῥδὴ Ε'. Ἰνκ τί με ἀπόσω.

Γεωργὸς θεὸς ὤφθης, τέμνων τὴν τῆς πίστεως εὐθείαν αὐλακα, ἀκανθώδη πλάνην, ἐκριζῶν τῶν εἰδώλων ἀρότρω σου, λόγων καὶ ἀρούρας, καλλιεργῶν κεχερσωμένας, εἰς τὸ δέξασθαι σπόρον οὐράνιον.

Ἰατὴρ μέγας ὤφθης, ἅπασαν ἰώμενος βροτῶν ἀσθένειαν, καὶ κτηνῶν ἀλόγων, καὶ πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ προστάτης χηρῶν, καὶ φωστὴρ ἐπέχων, λόγων ζωῆς παντὶ τῷ βίῳ, καὶ δοτὴρ ἀγαθῆς πάσης δόσεως.

Θεοτοκίον.

Ὁραιώθης Παρθέने, ὡς τὸν ὀραιότατον Λόγον κυήσασα, ὃν αἰεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆται λαὸν ἁμαρτάνοντα, καὶ διατηρῆσαι, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ρομφαία συμμαχητοῦ καὶ μάχαιρα, ὤφθης δίστομος καὶ ἐστιλβομένη, καὶ δυνατοῦ βέλος ἠκονημένον, ἐπτερομένον καὶ ῥοῖζο φερόμενον· καρδίας γὰρ ἔτρωσας ἐχθρῶν, καὶ τεμένην εἰδώλων συνέκοψας.

Ὡς ἄγγελος ἐπὶ γῆς ἀσώματος, βίον ἔσχες ἀσωμάτων Ἀγγέλων, ἔτι τὸν χοῦν, περικείμενος Μάρτυς, καὶ ἐφορκίῳ τῆς ὕλης βαρούμενος· διὸ ἐλειτούργησας Θεῷ, ὡς οὐράνιος Ἀγγελος Μόδεστε.

Ναμάτων ζωοποιῶν ψυχοφθόρων, ποταμὸς πεπληρωμένος ἐδείχθης ἱερουργε, προσκυζόμενος ῥείθροις, τοῦ Παναγίου τε Μόδεστε Πνεύματος, διὸ γλυκυτάταις προχαῖς, ἱαμάτων τὸν κόσμον κατήρδευσας,

Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ κατέκειται, ἀνύμφευτε τῆς πατρικῆς μὴ ἐκστάς συνεδρία Θεότητος.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἰακώβου μάκαρ σε, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδοχον, ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφομεν τὴν θέαν κάραν σου ὡς εἰδότες, κράζοντες, μὴ ὑπερίδης τοὺς σοὺς οἰκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, ἱερέων καὶ μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων τὸ ἔκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων τὴν πάντερπνον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὕμνοις τῶν ἀσμάτων πιστῶς Μόδεστον εὐφημήσωμεν· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας βελίαν, ἐν ἄθλοις σεπτοῖς, ὁμβρίζει ἡμῖν ἀντὶ ἱαμάτων ἱερῶν, ἱαμάτων ἀκένωτα ῥεύματα, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν μετὰ ζεούσης προθυμίας καὶ πίστεως· χαῖροις τῶν ἱερέων καὶ Μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΗ'. τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος
Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Φέρει Μόδεστε Παρμάκαρ καὶ σὸν τάφον.

Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἐγεννήθη ἀπὸ Ὁρθοδόξους γονεῖς, Εὐσέβειον καὶ
Θεοδούλην ὀνομαζομένους, ἐν τῇ πόλει Σεβαστεία, ἐν ἔ-
τει σιγῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μήτηρ του ἦτον στεῖρα, τούτου
χάριν διὰ προσευχῆς τῶν γονέων του, ἐδόθη εἰς αὐτοὺς
υἱός, ὁ μέγας οὗτος πατήρ, ὕστερον ἀπὸ τεσσαράκοντα
ἔτη τοῦ γάμου των. Ἀφοῦ δὲ ἐγεννήθη οὗτος, ἐπροδόθη
ὁ πατήρ του εἰς τὸν Μαξιμιανόν, ὡς Χριστιανός. Καὶ
λοιπὸν δεθεῖς, ἐκλείσθη μέσα εἰς τὴν φυλακὴν. Τοῦτο
δὲ μαθοῦσα ἡ γυνὴ του Θεοδούλη, ἐπῆγε καὶ αὐτὴ εἰς
τὴν φυλακὴν ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν της τοῦτον. Ἐκεῖ δὲ εἰς
τὴν φυλακὴν εὐρισκόμενοι παρεκάλεσαν καὶ οἱ δύο τὸν
Θεόν, καὶ οὕτω παρέδωκαν τὰς ψυχὰς των εἰς χεῖρας
ἀγίων Ἀγγέλων, γινόμενοι μάρτυρες κατὰ γνώμην καὶ
προαίρεσιν. Οἱ δὲ δεσμοφύλακες εὐρόντες αὐτοὺς ἀποθα-
μένους, εὐρόντες δὲ καὶ τὸ παιδίον ζωντανὸν ἐν τῷ μέσῳ
αὐτῶν, τὸ ἐπῆραν καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὸν Μαξιμιανόν. ἤ-
τον δὲ τότε μηνῶν πέντε. Ὁ δὲ βασιλεὺς βλέπων τὸ
παιδίον νόστιμον καὶ χαριέστατον, παρέδωκεν αὐτὸ εἰς
ἓνα Συγκλητικὸν διὰ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ ἐπιμελῶς ἵνα μὲ
τὸν καιρὸν γένῃ ἄξιον νὰ ὑπερετῇ τὸν ψευδώνυμον Θεὸν
Δία. Τρεφόμενος λοιπὸν πλησίον εἰς τὸν Συγκλητικὸν
ὁ μακάριος Μόδεστος, ἔμαθε πῶς οἱ γονεῖς του μακα-
ρίως ἀπέθανον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τὸν Χριστόν. Ὅθεν
ὅταν ἔφθασεν εἰς τὰ δεκατρία ἔτη τῆς ἡλικίας του,

τότε εὐρίσκων ἓνα Χριστιανόν, ἐδιδάχθη ἀπὸ αὐτὸν τὴν
εὐσέβειαν, καὶ ὅλως αὐτῆς οἰκεῖος καὶ ἔκδοτος γί-
νεται. Ἐλυπεῖτο δὲ, διατὶ συναναστρέφετο μὲ τοὺς
Εἰδωλολάτρας.

Καὶ μίαν φορὰν, ὅταν ὁ Μαξιμιανὸς ἐκήρυξεν, ὅτι ὁ-
λος ὁ λαὸς νὰ προσφέρῃ θυσίας εἰς τοὺς Θεοὺς, τότε ὁ
Ἅγιος εὐρὼν ἄδειαν, ἐπῆγεν εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων
του, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς νὰ τὸν ἐλευθερώσουν ἀπὸ
τὰς χεῖρας τῶν Εἰδωλολατρῶν, ἵνα ἀξιωθῇ τοῦ Ἀγίου
Βαπτίσματος. Ὅθεν εὐρῆκεν αὐτὸν ἓνας Χρυσόχοος κα-
ταγόμενος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ πέρνων αὐτὸν, τὸν ἐ-
πῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, παραδούς αὐτὸν τῷ τότε ἐκεῖ
ἀρχιερεῖ. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸν ἐβάπτισε καὶ, βαπτίζων
αὐτὸν, ἔδλεπεν ὁ Ἀρχιερεὺς ἓνα στυλὸν πυρός, ὅστις ἦτον
ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ Μοδέστου. Βα-
πτισθεὶς δὲ ὁ Μόδεστος, ἰάτρευσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ χρυ-
σοχοῦ, ὁποῦ εἶχε μεγάλην ἀσθένειαν, καὶ ἐκινδύνευε.
Προσέτι ἰάτρευσε καὶ ἓνα δαιμονισμένον.

Ἐν τούτοις, εἰς ὀλίγον καιρὸν, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνὴ
τοῦ χρυσοχοῦ, καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν, ἡσθένησε καὶ ὁ
χρυσόχοος, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἤλθεν εἰς θάνατον διὸ
βιασθεὶς ἐκ τῆς ἀσθενείας, ἔκαμε διαθήκην, ἀφήσας τὸν
ἱερὸν Μόδεστον, ὁμοῦ μὲ τοὺς δύο τοῦ υἱοῦ κληρονό-
μους, ὁ δὲ Μόδεστος τὸ ἰδικόν του μέρος τὸ διένειμε εἰς
πτωχοὺς καὶ ὀρφανὰ, αὐτὸς δὲ ἀνεχώρησε ἔξω ἀπὸ τὰς
Ἀθήνας βόσκων πρόβατα ἀπερνῶν ἐκεῖ ζωὴν ἀσκητι-
κὴν. Οἱ δὲ τοῦ χρυσοχοῦ υἱοὶ, μὴ ὑποφέροντες νὰ βλέ-
πωσι τὸν Ἅγιον τιμώμενον ἀπὸ ὅλους, τί νὰ κάμωσιν;

Ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔμελλον νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ Μισῆρι διὰ νὰ ἐμπορευθοῦν, διὰ τοῦτο κατέπεισαν καὶ τὸν μακάριον Μόδεστον νὰ ὑπάγῃ μαζύ των. Ἐκεῖ δὲ πηγαίνοντες, ἐπώλησαν ὡς δοῦλον τὸν ἅγιον εἰς ἓνα ἄπιστον ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβε πολλὰ δεινὰ ὁ τρισόλβιος, εἰς διάστημα ἐπτὰ ὁλοκλήρων ἐτῶν. Ἀλλ' ὁ ἅγιος διὰ θερμῆς καὶ ἐπιμόνου προσευχῆς του, ἡλευθέρωσε τὸν αὐθέντην του ἐκεῖνον ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ἀπιστίας· καὶ κατέπεισεν αὐτὸν νὰ πιστεύσῃ καὶ νὰ βαπτισθῇ. Ἀλλὰ καὶ πάσχοντα ἀπὸ δεινὴν ἀσθένειαν, ὑγιῇ τοῦτον ἐποίησεν.

Ἀφοῦ δὲ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἐπῆγεν ὁ ἅγιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα χάριν προσκυνήσεως τοῦ ζωοδόχου Τάφου. Ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα δὲ ἐπῆγεν εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ ἐκεῖ ἡσυχάζων, καὶ εἰς μόνον προσέχων τὸν Θεόν, πολλὰ θαύματα ἐποίησε. Ὑστερον δὲ πάλιν ἀνεχώρησε διὰ τὸν Ἅγιον Τάφον· ἐκεῖ δὲ εὕρισκόμενος, ἐτελεύτησε ὁ τότε ἐκεῖ Πατριάρχης. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχε συνήθεια ἐκεῖ, ὅτι, ὅταν ἤθελον νὰ κάμωσι Πατριάρχην ἐπαρακάλουν τὸν Θεόν, ποῖος εἶναι ἄξιος· εἶτα ἐπήγαιναν ὅλοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅστις ἤθελε ἀνοίξῃ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς, ἐκεῖνον ἔκαμνον Πατριάρχην. Τοῦτο ἡκολούθησε, κατὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ ἐπὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Πατριάρχου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἱερεῦς Μόδεστου· διὸ ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ἱερεὺς Μόδεστος εἶναι ἄξιος, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπῆραν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ προσευχηθεὶς, παραχρῆμα ἠνείχθησαν αἱ πύλαι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Τοῦτον δὲ ἐχειροτόνησαν

Ἀρχιερεᾶ καὶ ποιμένα των· μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν του, ἡξιώθη νὰ κάμνῃ ἄπειρα θαύματα, ἐκ τῶν ὁποίων, φθόνῳ κινεούμενοι οἱ Ἑβραῖοι, εἶπον τῷ Βασιλεῖ, Βασιλεῦ! ὁ Μόδεστος διὰ τῆς μαγικῆς του τέχνης ἀπατᾷ τὸν λαόν, καὶ ὑβρίζει καὶ τὰ εἰδῶλα. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἔστειλεν εὐθὺς καὶ ἔφερον τὸν ἱερὸν Μόδεστον ἔμπροσθέν του, εἰς ὃν εἶπε· πόθεν σοὶ ἐδόθη ἡ δύναμις νὰ ποιῇς τόσα θαύματα; ὁμοίως, πῶς ὑβρίζεις καὶ ἐμποδίζεις καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴν προσκυνοῦν καὶ νὰ σέβωνται τὰ εἰδῶλα; Καὶ ὁ ἅγιος Βασιλεῦ! τὰ εἰδῶλα ὁποῦ προσκυνεῖς, οὐκ εἰσὶ Θεοὶ, ἀλλὰ δαίμονες· Θεὸς ἀληθινός, εἶναι μόνος αὐτός, τὸν ὁποῖον ἐγὼ πιστεύω καὶ κηρύττω, ὁ Ἰησοῦς, λέγω, Χριστὸς, ὅστις ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ λοιπὸν σὲ διδάσκω νὰ πιστεύσῃς εἰς τοῦτον τὸν ἀληθινὸν Θεόν μου, καὶ νὰ βαπτισθῇς, καὶ νὰ ἀφήσῃς αὐτὰ τὰ ἀναίσθητα εἰδῶλα. Ταῦτα παρ' ἐλπίδα, ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἐπρόσταξε, καὶ ἔδεσαν τὸν ἅγιον εἰς τὰς οὐρὰς ζώων ἀγρίων, διὰ νὰ τρέχουν τὰ ζῶα, νὰ καταξεσχίζηται ὁ ἅγιος ἀπὸ τοὺς λίθους, συρόμενος βιαίως εἰς τὴν γῆν. Ἀλλ' ὁ τῶν θαυμάτων σου Χριστέ Βασιλεῦ! εὐθὺς ὁποῦ ἤρχισαν νὰ τρέχουν τὰ ζῶα, εὗρέθη ὁ ἅγιος λυμένος, χωρὶς νὰ πάθῃ καὶ μὴν κακόν. Πάλιν ὁ Βασιλεὺς διατάττει νὰ δέσουν τὰς χεῖρας τοῦ ἁγίου, καὶ νὰ τὸν δέσουν εἰς τὰ ζῶα, ὡς τὸ πρῶτον, καὶ νὰ ἀναγκάσωσι τὰ ζῶα νὰ τρέχουν μετ' αὐτὸν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε· συρόμενος δὲ ὁ ἅγιος ἔψαλλε «Τίς Θεὸς μέγας ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡ-

μῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μένος.» καὶ ὁ τοῦ θαύματος !
 πάλιν εἰς ὀλίγην ὥραν ἐστάθησαν τὰ ζῶα, καὶ ὁ ἅγιος
 ἐστέκετο ὄρθιος, χωρὶς νὰ βλαφθῇ εἰς τι μέρος. Ἰδὼν
 καὶ τοῦτο τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς, ὀργισθεὶς, ἐπρό-
 σταξε νὰ τοῦ βάλῃσι καρφία ὑπὸ τοὺς πόδας, καὶ διὰ
 τῆς βίας νὰ τρέχῃ μόνος του, ἀλλ' οὔτε μὲ αὐτὴν τὴν
 βάσανον ἔπαθεν. Διὸ πάλιν προστάζει νὰ στρώσουν εἰς
 τὴν γῆν ἀκάνθια σιδήρινα ὀξέα, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ
 νὰ περιπατῇ ὁ ἅγιος μέχρις ἑνὸς μιλίου· καὶ οἱ μὲν τύ-
 ραννοι ταῦτα ἔκαμνον, ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
 στὸς ἐνδυνάμονε τὸν ἅγιον, καὶ δὲν ἐπάθαινε, ὅθεν ἐθαύ-
 μαζον, καὶ τί νὰ πράξῃσι δὲν ἤξευρον. Τότε ἦλθον τινὲς
 Ἑβραῖοι, λέγοντες· πρόσταξε, Βασιλεῦ, νὰ τὸν λιθοβο-
 λήσωμεν, ὅπως χαθῇ αὐτός, καὶ ἐλευθερωθῇ καὶ σύ·
 ὅθεν ἐπρόσταξε καὶ τὸν παρέδωσαν εἰς τοὺς Ἑβραίους
 καὶ εὐγάζοντές τον ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν τὸν ἅ-
 γιον ἀπὸ τὸ πρῶτ' μέχρι τῆς μεσημβρίας, ὅμως εὐδόλως
 ἤγγιζεν εἰς αὐτὸν λίθος. Βλέποντες δὲ τὸν ἅγιον ἀπαθῆ
 καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν βάσανον, κατεσκεύασαν ἓνα λέβητα
 τὸν ὁποῖον ἐγέμισαν μολύδι, καὶ ἀνάψαντες ὑποκάτω
 φλόγα, ἔβαλαν τὸν ἅγιον, τὸν ὁποῖον ἔβραζον οἱ δαίμονες
 μίαν ἐβδομάδα· ὁ δὲ ἅγιος στεκόμενος, εἶχεν ὑψωμένας
 τὰς χεῖρας καὶ παρεκάλει τὸν Κύριον· βλέποντές τον δὲ,
 ὅτι οὔτε μὲ ταύτην τὴν βάσανον ἔπαθε, τὸν συνέλα-
 βον καὶ τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ θεωρῶν αὐτὸν
 ὑγιῆ, ἐσυλλογίζετο τί νὰ κάμῃ· διὸ, προστάζει ἀμέσως
 καὶ ἐτρύπησαν μίαν στήλην εἰς ἣν ἔσφιγγαν τὰς χεῖρας
 τοῦ ἁγίου, καὶ ξεγυμνόνοντές τον, τοῦ ἔχυναν εἰς τὸ σῶ-

μα βρασμένο μολύδι, καὶ τρυγύρου τοῦ ἀναψαν φλόγα·
 ἀλλ' ὁ τοῦ θαύματος ! ἀμέσως ἠλευθερώθη· διότι ἡ μὲν
 στήλη ἐσχίσθη, ἡ δὲ φλόξ ἐσβέσθη. Ἰδόντες δὲ ταῦτα
 οἱ ἄσεβεῖς ἔφριπτον. Ἀλλὰ πάλιν ἄλλην βάσανον ἡτοί-
 μασαν· τοῦ ἔβαλαν, λέγω, τοὺς πόδας του εἰς τὸ ξύλον,
 καὶ ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα του, ἔχυνον πάλιν βρασμένο μο-
 λύδι, ἀλλ' οὔτε μὲ ταύτην τὴν βάσανον ἔπαθεν· ὅθεν
 θαυμάζοντες δὲν ἤξευρον τί νὰ κάμωσι πλέον· διὸ ἤρχι-
 σαν πάλιν μὲ κολακείας· ἀλλ' ὁ ἅγιος ἐδόξα, ἐγὼ ἓνα
 Θεὸν προσκυνῶ καὶ λατρεύω, τὸν Τρισυπόστατον Θεόν·
 τοὺς δὲ ἰδικούς σας ψευδωνύμους Θεοὺς ἀποστρέφομαι,
 καὶ λυποῦμαι καὶ ὑμᾶς ὅπου προσκυνεῖται δαίμονας
 ἀντὶ Θεοῦς. Ταῦτα ἀκούσαντες, ἄλειψαν τὴν κεφαλὴν
 τοῦ ἁγίου μὲ πίσσαν καὶ ἔλαιον, καὶ ἀμέσως ἔβαλαν
 πῦρ, σύροντές τον βιαίως εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, τὸν
 ὁποῖον βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, ἠγανάκτουν κατὰ τοῦ
 Βασιλέως· διὸ θυμωθεὶς, ἐπροσκάλεσε τοὺς μεγιστάνας
 του, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν τὸν ἅγιον· διὸ
 προστάζει ὁ Βασιλεὺς νὰ τὸν φέρουν ἔμπροσθέν του, τὸν
 ὁποῖον ἀφοῦ ἔφερον τοῦ λέγει, ἡ μαρτύρησόν ἡμῖν τὰς
 μαγείας σου, ἡ ἀμέσως διατάττω καὶ σοῦ κόπτουν τὴν
 κεφαλὴν· ὁ δὲ ἅγιος· Ἀληθῶς, Βασιλεῦ, σήμερον θέλεις
 μοῦ προξενήσῃ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ἀκούσας
 ὁ Βασιλεὺς ταῦτα, ἐξέδωκε διαταγὴν νὰ τὸν ἀποκεφα-
 λίσουν· διὸ, λαμβάνοντές τον οἱ στρατιῶται, τὸν ἐπῆγαν
 εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης· ἐκεῖ ὁ ἅγιος ἐζήτησε ὀ-
 λίγην τινα διορίαν διὰ νὰ προσευχηθῇ, καὶ σταθεὶς πρὸς
 Ἀνατολὰς εἶπεν· «Ὁ τοῦ φωτὸς δημιουργὸς Κύριε Ἰη-

» σοῦ Χριστέ, καταξιώσόν με τῆς σῆς βασιλείας ἐπιτυ-
 » χεῖν, ὅτι σέ Δέσποτα καὶ μόνον ἐπεθύμησεν ἡ ψυχὴ
 » μου, καὶ διὰ τὸ σὸν ὄνομα, θανάτου καὶ βασάνων ἤλ-
 » λόγησα· μὴ οὖν ἀνάξιον μὲ κρίνης φιλάνθρωπε τῶν σῶν
 » ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐπάκουσον, καὶ πρόσδεξαι ταύτην τὴν
 » προσευχήν μου. Ὅστις δὲ τὸ ἐμὸν ἐπικαλέσεται ὄνομα,
 » καὶ τὴν Μνήμην ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐκτελέσῃ, βοηθός
 » τῷ τοιούτῳ γενοῦ, καὶ μὴ ἐγκαταλείψῃς αὐτόν, ἀλλ'
 » ἔμπλησον τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ δώρησαι αὐτῷ πλούσια
 » τὰ ἐλέη σου. Καὶ ὅστις ἐκ πίστεως τοῦ ἐμοῦ Μαρτυ-
 » ρίου, καὶ τῆς ἐμῆς Ἀθλήσεως μνησθῇ γένοιτο αὐτῷ
 » εὐλογία, φιλάνθρωπε Κύριε ὁ Θεός μου· ἀπηλάθῃτω δὲ
 καὶ ἀποδιωξάσθω τοῦ οἴκου τοῦ τοιούτου ἀνδρὲς, καὶ
 » πάντων τῶν βοσκημάτων, καὶ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ πᾶσα
 » νόσος, καὶ οἷα δήποτε ἀσθένεια, διὰ τὸ πανάγιον καὶ
 » προσκυνητὸν ὄνομά σου. Ναὶ Δέσποτα Ἄγιε, ἐπίδε ἐξ
 » ἀγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὴν ἐμὴν προσευχήν καὶ
 » εὐλόγητον, ἀγίασον, ἐνδυνάμωτον, καὶ πλήθυνον τὰ
 » κτήνη αὐτοῦ, ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποι-
 » μνία τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰα-
 » κώβ· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.» Καὶ ὁ μὲν ἅγιος ταῦτα εἰπὼν, ἔκλινε τὴν κε-
 φαλήν· ὁ δὲ δήμιος τὸν ἀπεκεφάλισεν εὐθύς· ἐν ἡμέρᾳ
 Παρασκευῇ ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ΙΗ'.

Κρίνομεν ἀγαπητοὶ ἀμαρτίαν, νὰ παρασιωπήσωμεν
 μέρη θαυμάτων τοῦ ἀγίου ἐνταῦθα, ὅσα ἐν χειρογράφῳ
 βιβλίῳ ἀπηντήσαμεν, ὅποια εἶναι τὰ ἐξῆς.

Ἀνθρώπου τινος Ἱεροσολυμίτου ἀπέθνησκον τὰ ζῶα

ἐπειδὴ ἡ βρύσις τοῦ νεροῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπινον ἐφαρ-
 μακεύθη ἀπὸ ἑνὸς ὀφίδι κατὰ συνέργειαν τοῦ δαίμονος.
 Εἰς τὴν βρύσιν λοιπὸν ταύτην ἐπῆγεν ὁ ἅγιος· καὶ τὰ
 μὲν νεκρωθέντα ζῶα, ἀνέστησε, τὸ δὲ ὀφίδι ἐθανάτωσε,
 καὶ τὸν Δαίμονα ἔκαμε νὰ φανῇ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἐ-
 κεῖ παρεστῶτας, ὁ ὁποῖος ὤμνυε τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ
 Θεοῦ ὅτι νὰ μὴ πλησιάσῃ ποτὲ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον,
 ὅπου ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὸ τοῦ ἀγίου Μοδέστου ὄνομα.

Ἐνας κτίστης Ἱεροσολυμίτης, εἶχε μερικὰ βώδια· ἐκ
 τοῦ πονηροῦ δαίμονος συνέβη εἰς αὐτὰ ἀσθένεια· μὴ
 γνωρίζων δὲ ὁ κτίστης τί ποιῆσαι, ἔτρεξε πρὸς τὸν ἅ-
 γιον· καὶ ὁ ἅγιος πηγαίνοντας εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦσαν
 τὰ βώδια, εὐλόγησεν αὐτὰ καὶ παραχρῆμα ἔλαβον τὴν
 ἱάσιν· ὁ δὲ διάδολος ἐφώναζε· πολλὰ μὲ ἀδικεῖς Μόδε-
 στε· διότι οὗτος ὁ κτίστης εἶναι ἰδικός μου· τότε νου-
 θετήσας αὐτὸν ἀπέλυσεν.

Ἐνας Δράκων μέγας, ἐλθὼν ἀπὸ τὴν ἔρημον, κατόι-
 κησέ πλησίον τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐθανάτωνε,
 καὶ ἀνθρώπους, καὶ ζῶα· προσέπεσον λοιπὸν, Χριστιανοί
 τε καὶ Εἰδωλολάτραι πρὸς τὸν ἅγιον, λέγοντες· ἂν
 θανατώτῃς τὸν δράκοντα ὅλοι νὰ γίνωμεν Χριστιανοί.
 Τοῦτο ἀκούσας ὁ ἅγιος ἐχάρη, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον,
 καὶ σταθεὶς ἔμπροσθεν τοῦ δράκοντος ἔκαμε προσευχήν,
 καὶ εὐθύς ἐγίνε σεισμὸς, καὶ μετὰ τὴν προσευχήν, λα-
 βὼν τὴν ῥάβδον του, ἔκαμεν ἐπάνω τοῦ θηρίου τὸ ση-
 μεῖον τοῦ Σταυροῦ, καὶ εὐθύς ἐνεκρώθη. Τοῦτο ἰδόντες,
 ἐφώναζον, Μέγας ὁ Θεὸς τοῦ Μοδέστου, διό καὶ πολλοὶ
 ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν.

Γυνή τις χήρα εἶχε πέντε ζεύγη βώδια ἀπὸ τὰ ὅποια καὶ ἐτρέφετο· ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἠσθένησαν τόσων, ὥστε ἦλθον εἰς κίνδυνον· τί νὰ κάμῃ; κατέφυγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, οὓς παρεκάλει ἵνα ἰατρεύσωσι τὰ ζῶα της. Τὴν νύκτα δὲ φαίνεται ὁ ἅγιος Κοσμᾶς καὶ τῆς λέγει· ὦ γύναι! εἰς τὸν Πατριάρχην Μόδεστον ἐδόθη αὕτη ἡ χάρις, καὶ οὐχὶ εἰς ἡμᾶς. Τοῦτο ἀκούσασα ἡ γυνὴ ἔγεινεν ἔντρομος· ὅθεν ἐπεκαλεῖτο τὸν ἅγιον Μόδεστον (διότι ἦτο πολλὰ μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ). Ὁ δὲ ἅγιος φαίνεται καθ' ὕπνον της καὶ τῆς λέγει, ὕπαγε εἰς τὴν δεῖνα κώμην, καὶ θέλεις εὑρεῖ χαλκέα τινα ὀνομαζόμενον Εὐστάθιον, καὶ εἰπέ του νὰ σοῦ κάμῃ ἓνα σιδηροῦν σταυρὸν, καὶ εἶτα δόσε τον εἰς ἐπτὰ ἱερεῖς νὰ τὸν λειτουργήσουν καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν νὰ κάμουν ἀγρυνίαν εἰς τὸν ναὸν μου, καὶ εὐχέλαιον, εἶτα ῥάντισον καὶ ἄλειψον τὰ ζῶα σου, καὶ θέλουν ἰατρευθῇ· οὕτω λοιπὸν ἐποίησεν ἡ γυνὴ καὶ ἰατρεύθησαν τὰ ζῶα της.

Ἐνας βοδοβοσκὸς εἶχε βώδια πολλὰ, ἀλλὰ στεῖρα· ἐπῆγε λοιπὸν εἰς τὸν ἅγιον, καὶ μετὰ δακρύων ἔλεγε· λυπήσου με Δέσποτα, ὅτι ἔχω πολλὰ βώδια, ἀλλὰ ὅλα εἰσὶ στεῖρα· καὶ ὁ ἅγιος· ὁ Θεὸς ὁ εὐλογήσας, Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ τὰ κτήνη, αὐτὸς νὰ σοῦ χαρίσῃ καὶ ἐσὲ βόας πολλούς· καὶ οὕτω εἰς κάθε ἔτος ἐτεκνογονοῦσαν τὰ ζῶά του.

Αὐτὸς ὁ ἅγιος ἦτον ὅλως διέλου ἀμνησίκακος, καθὼς ἀπέδειξε τοῦτο ἡ κάτωθεν περίστασις. Διότι οἱ Υἱοὶ τοῦ χρυσοχόου, οἱ πωλήσαντες τὸν ἅγιον εἰς τὸ Μισῆρι,

ἐπῆγάν ποτε εἰς τὰ Ἱερσόλυμα, χωρὶς νὰ ἡξεύρουν, ὅτι ὁ ἐκεῖ Πατριάρχης, εἶναι ἐκεῖνος ὃν εἶχον πωλήσει· ὁ δὲ ἀμνησίκακος Μόδεστος, ὅχι μόνον δὲν τοὺς ἐτιμώρησεν, ἀλλ' εἰς ἐκδίκησιν τοῦ κακοῦ ὅπου εἰς αὐτὸν ἔκαμον, τοὺς ἐδέχθη ἀσπασίως, καὶ ἐφιλοξένησε φιλοφρόνως, καὶ εὐηργέτησε μεγαλοπρεπῶς. Οὕτω λοιπὸν πολιτευσάμενος ὁ ἅγιος καὶ ζήσας μὲν ὅλους τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς του ἑνενήκοντα ἐπτὰ, Πατριαρχεύσας δὲ χρόνους τριάντα ὀκτὼ, ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίου μονᾶς· (τὸν κατὰ πλάτος βίον τοῦ ἁγίου, ὅρα εἰς τὸν Ἐφραίμ). Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις, πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Κανόνα τῆς πίστεως, εἰκόνα ἔμπνουν τῆς πραότητος σωφροσύνης τε στήλην, καὶ καρτερίας ἔμψυχον ἄγαλμα, καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς ἀρχέτυπον, ἀνέδειξε σε Χριστὸς, Μόδεστε ποίμνη τῇ σῇ.

Ἀνένδοτον ἔτρεφες, ἐπιθυμίαν τοῦ ἀναλύσαι ταχὺ, ἐκδημῆσαι τοῦ σκῆνους, καὶ ἐνδημῆται πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστὸν, διὸ ἐχώρεις Τρισμακάρο αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας πολλῇ τοῦ μαρτυρίου σπουδῇ.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ Λόγον λόγου σαρκώσεως, καὶ παστάδα καὶ θρόνον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ Η'. Ἐπαπλασίως κάμινον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἐβίωσας, ὡς οὐράνιος ἄγγελος, ὅθεν ἐκ

Θεοῦ οἰκοδομήν αἰώνιον, καὶ ἀχειροποίητον οἰκίαν ἔσχες ἐν οὐρανοῖς, ἡ γὰρ τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυάθλου σου σκηνῆς, ἐπίγειος οἰκία, κατελύθη καμνοῦσα, τοῖς πόνοις τοῖς πικίλοις, σοφὲ τοῦ Μαρτυρίου.

Κεχρισμέναις πτέρυξι, νοητῶς πεταζόμενος, πράξεως ὁμοῦ καὶ θεωρίας Μόδεστε, πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, ὑπερνεφές αἰθέριον, πρὸς ἐπουρανίους καλιὰς καὶ ἐπαύλεις, τὴν κάτω πατουμένην, καὶ χαμαὶ συρομένην, ἐνέδονον κακίαν, ὑπερπετάσας κοῦφος.

Θεοτοκίον.

Ἐνὰ πολλάκις γέγονε καὶ παράδοξα τέρατα· ἀλλ' ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη Δέσποινα, τοιοῦτο τεράστιον οἶον ἐπράχθη νῦν ἐπὶ σοί· μόνη γὰρ ἐν πάσαις γενεαῖς ἐγνωρίσθης, θηλάζουσα Παρθένος, παρθελεύουσα μήτηρ, ἀσπέρως συλλαβοῦσα ἀφράστως δὲ τεκοῦσα.

Ὡδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδρώτων προχαῖς Ἀποστολικῶν, καὶ χρυνοῖς πορφύρεων αἱμάτων σου, μαρτυρικῶς ἔβαψας χλαμύδα λυθροδαφῇ, ἣν περ φορῶν καὶ τρόπαιον, οἷα σκῆπτρον φέρον τὸ τοῦ Σταυροῦ, Χριστῷ τῷ τὴν κοκκίνην φορέσαντι χλαμύδα, πρὸ τοῦ Σταυροῦ συμβασιλεύεις νῦν.

Ὡς ὄχημα τετράπωλον σεαυτῷ, ἀρετὰς συνηρμώσω τὰς τέσσαρας, τὰς γενικὰς, φρόνησιν ἀνδρίαν πνευματικὴν, καὶ σωφροσύνην πάνταγνον, καὶ δικαιοσύνην τὴν τῶν πασῶν, περιεκτικωτάτην, ὑφ' ᾧ ἀνεβιδάσθης, πρὸς οὐρανὸν Μόδεστε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον ἀληθῶς, μεγαλύνων σε τὴν πολυύμνητον, ἣν ἀνυμνεῖ, ὕμνοις ἀσιγῆταις πᾶσα πνοή, τεκοῦσαν ὑπερύμνητον, λόγον ἐν ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, χίλιαι χιλιάδες, μύριε μυριάδες, ἐν φλογεροῖς αὐλοῖς στόμασι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺν Ἱεράρχοις αὐγάξεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν τοῖς Μάρτυσι λάμπεις, ὥσπερ ἐν ἄστροις σελήνη, διὸ τὴν σὴν εὐφημοῦμεν κοίμησιν Μόδεστε πάτερ, Σιών ἁγίας τὸ κλέος.

Ἔτερον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Ἐπεφάνη νῦν ἡμῖν, ὁ μάρτυς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Ἱεράρχης θαυματουργῶν, καὶ ἐκδιδάσκων νῦν τρανῶς, ἅπαντας τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἶνοις. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀπὸ γονέων σοφὲ, ἐσχηκὼς τὴν εὐσέβειαν, τύραννον τὸν ἄθεον, εὐκλεῶς σὺ ἐμίσησας, καὶ ἐπὶ ξένους, Μόδεστε ἔνδοξε, προσεκαρτέρεις, καὶ εἰς τὴν ἔνδοξον, πόλιν τοῦ Κτίστου σου παρεγένου, ἔθεν σε ὁ τῶν πιστῶν, δῆμος ἀνεκτήσατο ποιμένα μέγιστον.

Δίς.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὰς πύλας σὺ τοῦ Ναοῦ, κεκλεισμένας διήνοιξας, τῇ εὐχῇ τῆς πίστεως, καὶ

τῇ πίστει χρησάμενος, ἐντεῦθεν βρύσις θαυμάτων δεί-
κνυσαι, ἐκ τῶν ἀνθρώπων, καὶ βρωῶν πάνσοφε, νόσους
διώκων τε, καὶ στηρίζων ἅπαντας τοὺς εὐσεβεῖς, ἐν τῇ
πίστει ἱστασθαι, Χριστοῦ τοῦ κτίστου σου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὑπὲρ Χριστοῦ προσα-
χθεὶς τοῦ τυράννου ἐνώπιον, τούτου θείαν σάρκωσιν, καὶ
θεότητα ἄπασιν, θεολογήσας, πληγὰς καὶ θάνατον, κα-
θυπομείνας· καὶ ἡμῶν μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων σου
μνήμην τὴν πανένδοξον, καὶ δὸς ἡμῖν χάριν τε καὶ ἔλε-
ος, Μόδεστε πάνσοφε.

Δόξα, ἡχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ ; ἢ τίς ἐξαριθ-
μήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη ; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ
φύσιν, ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας· πλείονα δὲ τὰ βρα-
βεῖα ἀσυγκρίτως ἐκκομίσω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς· Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε Μό-
δεστε, οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρόρητων παθημάτων αὐτοῦ
κοινωνὸς ἡξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀφθάρτου
δόξης, ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

Καὶ νῦν.

Ὑπόδεξε Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ,
καὶ ἐκ τοῦ κανόνος, τοῦ Ἀγίου, ᾠδὴ Γ' καὶ Γ'.

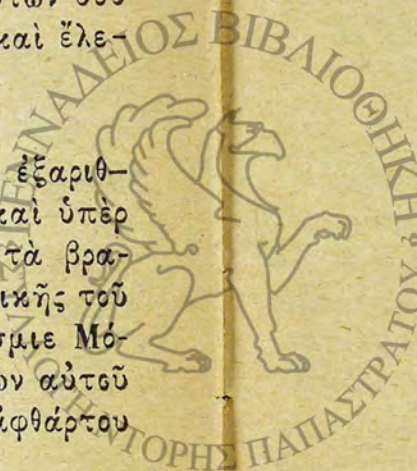
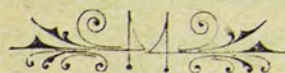
Ἀπόστολον. καὶ Εὐαγ. ζήτηι τοῦ ἁγ. Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ.

Χαίροις Ἱερώτατε Μόδεστε· χαίροις Ἱερέων καὶ Μαρ-

τύρων τὸ καύχημα, ὅτι τοῦ τυράννου καθεῖλες τὰ λη-
ρώδη· καὶ ἱατρὸς τῶν ζώων ἐδείχθης ἑτοιμος.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Λεγομένη εἰς πᾶσαν θανατιφόρον ἀσθένειαν

Βοῶν, Ἰππῶν, ὄνων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν,
Μελισσῶν καὶ λοιπῶν ζώων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

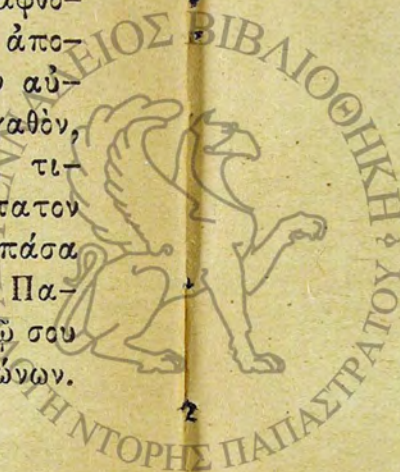
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου ὁ ἐλεήμων καὶ Πανάγαθος. Ὁ πᾶσαν τὴν νοητὴν καὶ αἰσθητὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. Ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐκχέων ἐπὶ πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντα. Ὁ διὰ τῆς παναγάθου προνοίας σου πάντων προνοῶν καὶ πάντων κηδόμενος τῶν κτισμάτων σου: αὐλῶν, ὕλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμφύχων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων ἕως τῶν ἐσχάτων, οὐδὲν γὰρ ἀπρονόητον, οὐδὲ ἡμελημένον παρὰ σοὶ τῷ πειρητῇ καὶ προνοητῇ τοῦ παντός. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλὼν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Σὺ εἶ ὁ ἐξαποστέλλων χέρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην, ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων. Σὺ εἶ, ὁ πάλαι τὰς τῶν ζώων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ, ἀνωτέρας διαφυλάξας τῆς θανατηφόρου πληγῆς τῶν πρωτοτόκων ζώων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἶ, ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου:

τούτέστι τὸν διάβολον, καὶ τῷ θανάτῳ σου θανατώσας τὸν θάνατον.

Σὺ εἶ, ὁ καὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας, τὸν τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ ἰῶ διαφθείραντα. Τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πάντα ζῶα καὶ νεκρωθέντα, τῇ ζωοποιῷ δυνάμει σου ἀναστήσας. Τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα Δαίμονα, ἐμφανῇ γένεσθαι παρασκευάσας, ὁμνύοντα, μηδέποτε προσεγγίσει τολμῆσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθεῖται τὸ ταπεινὸν ἐμοῦ ὄνομα. Σοῦ τοίνυν δέομαι, Δέσποτα Πανάγαθε καὶ Ποιητὰ τοῦ Παντός, καὶ σὲ ἱκετεύω τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἵτιον, ἐπάκουσον ταύτης μου τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν Βοῶν, Ἰππῶν, ὄνων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν, Μελισσῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ζώων τῶν εἰς χρεῖαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου, τῶν ἐπικαλουμένων σὲ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ δὲ Κύριε πᾶσι τοῖς τὴν ἐμὴν Μνήμην ἐπιτελοῦσι, καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς Λειψάνοις μου, εἰρήνην σταθεράν, πληθυσμὸν ζώων, ἀφθονίαν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἁφесιν ἁμαρτιῶν, σωμάτων ὑγιάν, καὶ τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν.

Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίαις σπλάγχνοις ἐπικαμπτόμενος, οἰκτεῖρον τὰ πάσχοντα ζῶα, τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγεληδὸν θεριζόμενα. Καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνοις τοῖς μυκηθμοῖς καὶ ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνθρώποις φωναῖς, τὸ πάθος καὶ τὴν ὀδύνην αὐτῶν ἐλεηνῶς ἐξαγγέλοντα, ὥστε καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπά-

θειαν τούτων ἔλκεσθαι. «Εἰ γὰρ δίκαιος οἰκτεῖροι ψυχὰς
»κτηνῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐκ οἰκτει-
»ρήσεις ταῦτα σὺ ὁ τούτων Πειητῆς καὶ Προνοητῆς ;»
Σὺ γὰρ εὖσπλαγχνε, καὶ τῶν ἐν τῇ Κιβωτῷ ζώων ἐ-
μνήσθης, ὑπὸ τῆς οἰκίας χρηστότητος καὶ τῶν οἰκτιρμῶν
σου νικώμενος. Ἵνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ τοῦ πληθυσ-
μοῦ τῶν Βοῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τετραπόδων ζώων, καλ-
λιεργῇται μὲν ἡ γῆ, αὐξάνωσι δὲ οἱ καρποὶ, καὶ ἀφθό-
νως οἱ δοῦλοι σου οἱ ἐπικεκλημένοι τὸ ὄνομά μου, ἀπο-
λαύωσι τῶν ἰδίων γεωργιῶν. Ἐκ τούτων δὲ πᾶσαν αὐ-
τάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,
καὶ δοξάζωσι μὲν, σὲ τὸν χορηγὸν παντὸς ἀγαθοῦ, τι-
μῶσι δὲ καὶ τὸν σὸν δοῦλον καὶ ἱκέτην θερμότατον
τῆς Παντοκρατορικῆς Βασιλείας σου· ᾧ πρέπει πάντα
δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
'Αμήν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. Π. ΜΕΜΟΥ

ΕΝ ΣΥΡΩ.

Ἐκ τοῦ Βιβλιοπωλείου ἡμῶν ἐξεδόθησαν καὶ εἰρίσκεινται τὰ παρὰ πόδας σημειούμενα πωλούμενα εἰς τιμὰς συμφερτικωτάτας μὴ ἐπιδεχόμενα συρρωτισμόν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀποκάλυψις τῆς Παρὰ τῆς

Οἰκοῦ τῆς Θεοτόκου.

Τὰ 12 Εὐαγγέλια τῆς μεγάλης Πέμπτης.

Ὁ Ἐπιτάφιος θρόνος.

Τὰ Κάλαντα.

Βίος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Βίος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Βίος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Βίος τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου.

Τραγούδια τοῦ Κλήδωνα.

Βίος Ἀγίας Ματρώρης.

Βίος Πέτρου καὶ Παύλου.

Βίος Ἀγίας Παρασκευῆς.

Βίος Ἀγίας Μαρκέλλης.

Τιμᾶται λεπτὰ 20.